

**ค่าปรับ
ทางอาญา
เบี้ยปรับ เงินเพิ่ม**

- S E L E C T E D A R T I C L E -

ค่าปรับทางอาญา เบี้ยปรับ เงินเพิ่ม

คำปรับทางอาญา เบี้ยปรับ เงินเพิ่ม

ผู้เขียน	: เพชรรัตน์ ศุภนิมิตตรกุลกิจ
พิมพ์ครั้งแรก	: พฤษภาคม 2566
ISBN (e-Book)	: 978-616-302-308-7
เจ้าของ	: บริษัท ธรรมนิติ เพรส จำกัด
ที่ปรึกษา	: ดารารัตน์ พิชมงคล
กองบรรณาธิการ	: ศศิพันธ์ อุษณีย์มาศ
พิสูจน์อักษร	: ประนอม เพ็ชรสมัย
ประสานงาน	: ทิพสุคนธ์ วงษ์เมือง
ออกแบบ-จัดรูปเล่ม	: คชาภา พูลสวัสดิ์

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

เพชรรัตน์ ศุภนิมิตตรกุลกิจ.

คำปรับทางอาญา เบี้ยปรับ เงินเพิ่ม.-- กรุงเทพฯ :

ธรรมนิติ เพรส, 2566.

18 หน้า.

1. คำปรับ -- กฎหมายและระเบียบข้อบังคับ.

2. การลงโทษ -- กฎหมายและระเบียบข้อบังคับ. I. ชื่อเรื่อง.

346.077

ISBN (e-Book) : 978-616-302-308-7

จัดจำหน่ายโดย

บริษัท ธรรมนิติ เพรส จำกัด เลขที่ 178 อาคารธรรมนิติ ชั้น 4

ซอยเพิ่มทรัพย์ (ประชาชื่น 20) ถนนประชาชื่น แขวงบางซื่อ เขตบางซื่อ กรุงเทพฯ 10800

โทรศัพท์ (02) 555-0713 โทรสาร (02) 555-0728

ได้รับอนุญาตจัดพิมพ์จากเจ้าของลิขสิทธิ์ถูกต้องตามกฎหมาย สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 (ห้ามลอกเลียนแบบ ไม่ว่าส่วนหนึ่งส่วนใดของหนังสือเล่มนี้ รวมทั้งการจัดเก็บ ถ่ายทอด ไปว่ารูปแบบ หรือวิธีใด ๆ ด้วยกระบวนการทางอิเล็กทรอนิกส์ การถ่ายภาพ การบันทึก หรือวิธีการอื่นใดโดยไม่ได้รับอนุญาต มิฉะนั้น จะถือว่ามีความผิดตามกฎหมาย)

- คำนำ -

หน้าที่ในการยื่นแบบแสดงรายการภาษีและชำระภาษีเป็นหน้าที่ของประชาชนชาวไทยทุกคนที่มีเงินได้ รายได้ หรือประโยชน์อื่นใดตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ประมวลรัษฎากรกำหนด โดยผู้มีหน้าที่เสียภาษีต้องคำนวณภาษีในลักษณะของการประเมินตนเอง (Self-assessment) กล่าวคือ กฎหมายให้สิทธิผู้มีหน้าที่เสียภาษีเป็นผู้ดำเนินการประเมินตนเองว่ามีเงินได้ รายได้ หรือประโยชน์อื่นใดที่คำนวณเป็นเงินได้เท่าใด และนำมากรอกในแบบแสดงรายการเพื่อคำนวณภาษีอากรและชำระภาษีตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด

หากผู้เสียภาษียื่นแบบฯ และชำระภาษีจากการประเมินตนเองแล้วปรากฏว่าจำนวนเงินภาษีที่ชำระตามที่คำนวณในแบบนั้นไม่ถูกต้องครบถ้วน เจ้าพนักงานสรรพากรอาจประเมินภาษีเพิ่มเติมให้ถูกต้องได้ หรือผู้เสียภาษีสามารถยื่นแบบฯ และชำระภาษีเพิ่มเติมให้ถูกต้องได้ ซึ่งภาษีประเภทที่เป็นภาษีอากรประเมินตามประมวลรัษฎากร ได้แก่ ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีธุรกิจเฉพาะ¹

กรณีผู้เสียภาษียื่นแบบฯ และชำระภาษีไม่ครบถ้วน หรือยื่นแบบฯ ล่าช้าเกินระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด หรือหลีกเลี่ยงการยื่นแบบฯ และชำระภาษีให้กรมสรรพากร ถือว่าผู้เสียภาษีไม่ได้ปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนดและต้องรับผิดชอบเสียเบี้ยปรับ เงินเพิ่ม และหรือค่าปรับอาญา ตามที่กฎหมายกำหนด แล้วแต่กรณี

¹ ในบางกรณี เจ้าพนักงานประเมินอาจทำประเมินเรียกเก็บภาษีจากผู้ต้องเสียภาษีก่อนถึงกำหนดเวลายื่นรายการตามมาตรา 18 ทวิ ก็ได้ เรียกว่า Authoritative Assessment โดยเจ้าพนักงานจะใช้อำนาจดังกล่าวเฉพาะในกรณีที่เห็นว่ามีความจำเป็นเพื่อรักษาประโยชน์ในการจัดเก็บภาษีอากรของรัฐเท่านั้น จะยังเห็นผู้อื่นไม่ได้เลย ซึ่งเมื่อเจ้าพนักงานได้ประเมินภาษีแล้ว เจ้าพนักงานต้องแจ้งจำนวนภาษีที่ต้องชำระไปยังผู้ต้องเสียภาษี และให้ผู้ต้องเสียภาษีชำระภาษีตามการประเมินภายใน 7 วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมินซึ่งผู้เสียภาษีมีสิทธิอุทธรณ์การประเมินภาษีของเจ้าพนักงานประเมินได้ และภาษีที่ประเมินเรียกเก็บดังกล่าวให้ถือเป็นเครดิตของผู้ต้องเสียภาษีในการคำนวณภาษีเมื่อถึงกำหนดเวลาการเสียภาษี

- สารบัญ -

06

เบี้ยปรับ

10

เงินเพิ่ม

14

ค่าปรับทางอาญา

16

สรุป

เบี้ยปรับ

เบี้ยปรับ

หลายท่านมีความเข้าใจว่า คำว่า “เบี้ยปรับ” “เงินเพิ่ม” มีความหมายเหมือนกัน หรือใช้แทนกันได้ แต่ในทางกฎหมายแล้ว คำทั้ง 2 คำมีความหมายและแนวทางการใช้ที่แตกต่างกัน ดังนี้

คำว่า “เบี้ยปรับ” เป็นมาตรการลงโทษทางแพ่งกับบุคคลที่เสียภาษีไม่ถูกต้อง หรือละเว้นไม่ดำเนินการยื่นแบบฯ และชำระภาษี ซึ่งส่วนใหญ่กฎหมายจะกำหนดให้ปรับเป็นจำนวน 1 เท่า หรือ 2 เท่าของจำนวนเงินภาษีที่ต้องชำระ

แยกได้ดังนี้

ความผิด	จำนวนเบี้ยปรับ
1. กรณีไม่ยื่นแบบฯ ภายในกำหนดเวลา	2 เท่าของจำนวนเงินภาษีที่ต้องชำระ
2. กรณียื่นแบบฯ ภายในกำหนดเวลา แต่ชำระภาษีไม่ครบ	1 เท่าของจำนวนเงินภาษีที่ต้องชำระ

อย่างไรก็ตาม เบี้ยปรับนั้นอาจลดหรือลดลงได้ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด โดยอนุมติรัฐมนตรี ตามมาตรา 27 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ประกอบกับคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป.81/2542ฯ ลงวันที่ 9 กรกฎาคม พ.ศ. 2542 ซึ่งผู้เสียภาษีที่มีหน้าที่ชำระเบี้ยปรับต้องทำคำร้องเป็นหนังสือ พร้อมแสดงเหตุผล และยื่นให้เจ้าพนักงานประเมินพิจารณา²

ทั้งนี้ กรมสรรพากรได้กำหนดแนวทางปฏิบัติให้เจ้าหน้าที่พิจารณางดหรือลดเบี้ยปรับในคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.92/2542ฯ ลงวันที่ 20 ธันวาคม พ.ศ. 2542 ว่า

- (1) การกระทำใดถือว่าไม่มีเจตนาหลีกเลี่ยงการเสียภาษีอากร
- (2) ผู้เสียภาษีได้ให้ความร่วมมือในการตรวจสอบได้สวนกับเจ้าพนักงาน

โดยผู้มีอำนาจพิจารณางดหรือลดเบี้ยปรับจะพิจารณาจากปัจจัยสำคัญ 2 ประการดังกล่าว³

² กรณีภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะ ผู้ประกอบการจดทะเบียนหรือผู้ประกอบการได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีและชำระภาษีมูลค่าเพิ่มหรือภาษีธุรกิจเฉพาะพร้อมกับการยื่นแบบแสดงรายการนั้น โดยไม่ได้รับคำเตือนหรือคำเรียกตรวจสอบได้สวนโดยตรงเป็นหนังสือ ให้ถือว่าแบบแสดงรายการดังกล่าวเป็นคำร้องในการลดหรือดเบี้ยปรับด้วย

³ คำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป.121/2545ฯ ลงวันที่ 10 ตุลาคม พ.ศ. 2545

สรุปตารางแนวทางการพิจารณางดหรือลดเบี้ยปรับ
ตามคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.92/2542ฯ ลงวันที่ 20 ธันวาคม พ.ศ. 2542

การกระทำที่ถือว่า “ไม่มีเจตนาหลีกเลี่ยง การเสียภาษีอากร”	การกระทำที่ถือว่า “ให้ความร่วมมือ ในการตรวจสอบได้สวน กับเจ้าพนักงาน”	การกระทำ ซึ่งไม่ให้พิจารณา ให้ลดเบี้ยปรับ
1. สำคัญผิดในเรื่องที่มีใช้สาระสำคัญของการเสียภาษีอย่างชัดเจน เช่น ผู้เสียภาษีมียุทธียื่นแบบ ภ.ง.ด.90 แต่ยื่นแบบ ภ.ง.ด.91 2. กระทำผิดพลาดในการเสียภาษีโดยมีเหตุอันสมควร เช่น กรอกรบแบบฯ ไม่ถูกต้องตามช่องรายการที่กำหนดในแบบแสดงรายการภาษี 3. คำนวณเสียภาษีไว้ไม่ถูกต้องเนื่องจากพนักงานของผู้เสียภาษีได้กระทำการทุจริตและมีหลักฐานแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ในช่วงระยะเวลาดังกล่าว 4. ตรวจพบความผิดพลาดเอง และได้พยายามแก้ไขความผิดพลาดนั้นแล้ว แต่ก็ยังชำระภาษีไว้ไม่ถูกต้องครบถ้วน 5. เริ่มประกอบกิจการและกระทำความผิดเป็นครั้งแรกโดยมิใช่กรณีใช้ใบกำกับภาษีปลอมในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม	1. ปฏิบัติตามหมายเรียกหนังสือเชิญพบหรือหนังสืออื่นด้วยดี ที่แจ้งขั้นตอนและวิธีการในการประกอบกิจการโดยไม่ปิดบังข้อเท็จจริง 2. นำบัญชี เอกสารหลักฐานประกอบการลงบัญชี หลักฐานการเสียภาษี และหลักฐานการยื่นแบบแสดงรายการภาษี ส่งมอบให้แก่เจ้าพนักงานประเมินเพียงพอแก่การตรวจสอบจนทำให้การตรวจสอบภาษีอากรเสร็จสิ้น 3. เจ้าพนักงานประเมินได้หลักฐานเกี่ยวกับการเสียภาษีอากรมาเองบางส่วน และบุคคลที่จะต้องเสียเบี้ยปรับหรือเงินเพิ่มยอมรับว่าเอกสารดังกล่าวเป็นของตนและยังได้นำเอกสารที่เกี่ยวข้องมาส่งมอบเพิ่มเติมให้แก่เจ้าพนักงานประเมินเพียงพอแก่การตรวจสอบจนทำให้การตรวจสอบภาษีอากรเสร็จสิ้น	1. กระทำความผิดซ้ำในประเด็นหรือกรณีเดียวกันกับความผิดที่เจ้าพนักงานประเมินได้เคยตรวจสอบได้เคยแจ้งความผิดให้ทราบ และได้แนะนำให้แก้ไขความผิดพลาดดังกล่าวเป็นหนังสือแล้ว เว้นแต่การกระทำผิดดังกล่าวไม่อยู่ในวิสัยที่จะแก้ไขให้ถูกต้องได้ก่อนที่เจ้าพนักงานประเมินเข้าตรวจสอบครั้งต่อไป 2. กรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลได้ยื่นแบบแสดงรายการมีผลขาดทุนสุทธิของรอบระยะเวลาบัญชีนั้น โดยยังไม่รวมผลขาดทุนสุทธียกมา แต่เมื่อเจ้าพนักงานประเมินได้ออกหมายเรียกตรวจสอบ ปรากฏว่ามีกำไรสุทธิต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีนั้น เว้นแต่กรณีการตรวจสอบว่ามีกำไรสุทธิเกิดจากผู้เสียภาษีสำคัญผิดในสิ่งซึ่งเป็นสาระสำคัญของการเสียภาษีอย่างชัดเจน